

אוחם של הלילה כתוב עליהם (שםoth ט) ובבקר היתה שכבת הפל. אלו הם המזילים הפל של המן למתהוגים, מהחלה שלהם. מפני זה לא היה גון, ולא נקשר. אוחם של הבקר כתוב עליהם (כהלה יא) בבקר זרע את זרעך. אלו קי מזילים טל של המן למתהוגים, ונוטנים גון לאותם.

המן ומתיוקות ורכש. אוחם של הערב כתוב עליהם (שםoth ט) ערב ויידעתם. ואוחם של הלילה קיו מזילים בפעם אחת מה cedar של אילו. מי שהשאיר מפניהם עד בקר, כתוב (שם) וירם תולעים ויבאש.

שלשה אדרדים חוקרים כאן, וכך שלוש היום הלילה, וה' ה', וכללו הה'ן הה'ן שלוש אחותיות, וונעו שיטים עשרה, בחשיבות שיטים עשרה שעות היום, וכולם אחד, וכולם יום. שלוש שבתות הן, כלן יום אחד: בשבת של הלילה, בשבת של היום, והשבת של הערב. וכך נגין שלוש סעודות: סעודת הלילה, סעודת היום, וסעודת הערב.

סעודת הלילה, בטרם התקדש ביום, מתפקידים האוכוליםם כלם שלשה קשרים, רוחצים באוצר נהרות אפרטמון, רוחצים באוצר של שושגים חוקות, מעברים בנهر דינור, וועלם ממש בקימה. בין שעולים לצד הלבן, רוחצות אומן השושנים, מעירות עדות של שבת בראשית. כל אלו של הלילה קדושים. לצד אחד,

לששה לששה אדרדים. בשאריך להתקדש ביום, قول שופר נושא מלמעלה למטה, והואתו בקהל, החלה של עם ישראל היא, משום שאין קדוש, רק בששש מעותו הקoil, ואז ידוע שהתקדש ביום.

איןנו דיליליא, עליהו כתיב (שם ט י) ובבקר היתה שכבת הפל. אלין איןנו נזלי טלא דמגא למתה, מחולקה דיליהון. hei מנא לא הוה ליה גון, ולא אגלייד. איןנו דעתךרא, עלייהו כתיב (כהלה יא) בבקר זרע את זרעך. אלין הוא נזלי טלא דמגא למתה, ויהבי גון לההוא מנא, ומתקא ודובשא.

איןנו דרמשא, עליהו כתיב (שםoth ט י) ערב ויידעתם. ואיןנו דיליליא, והוא נזלי בזמנא חדא מפטרא דאלין. מאן דאשא רמגיה עד צפרא, כתיב, (שם ט) וירם תולעים ויבאש. תלת סטרין גלי פין הכא, לקביל תלת, היום היום ההיון, ה' ה', ה', תלת ההיון, תלת תלת אהונן, ואתעבידיו ילבלהו ההיון, תלת תלת אהונן, תרין עשר, בחושבן תרי עשר שעתי דיממא, וכלהו חד, וכלהו יום. תלת שבתיי איןנו, כליהון יומא חד, שבתא דיליליא, שבתא דיממא, שבתא יומא חד, שבתא דיליליא, סעודתא דיממא, סעודתא דרמשא.

סעודתא דיליליא, עד לא אתקדש יומא, מתקני אוכלויסין בלהו תלת קשיין, ואلين גו נהרי דאפרסמוֹן, אתסחין בתסירו דוורדי גלי פין, מתקברן גו נהר דינור, וסלקין מפן בקומי. בין דסלקין לסתר חנורא, אתסחין איןון וורדין. סהדו סהדין דשבת בראשית. כליהון דיליליא קדישין. לסתר חד לשית שת סטרין.

בד בעא יומא לאתקדשא, קל שופרא אתנגיד מלעליא למתה, וההוא קלא חולקה דעתמא דישראל אלהו. בגין דלית קדושא בר בד אשטע מה הוא קלא. ובדין ידיע דעתךרא יומא.